



Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 listopada 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – ENGIE Deutschland GmbH/Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr

(Sprawa C-293/23 ⁽¹⁾, ENGIE Deutschland)

(Odesłanie prejudycjalne – Rynek wewnętrzny energii elektrycznej – Dyrektywa (UE) 2019/944 – Artykuł 2 pkt 28 i 29 – Pojęcie „dystrybucji” – Pojęcie „operatora systemu dystrybucyjnego” – Pojęcie „systemu dystrybucyjnego” – Artykuły 30–39 – Eksploatacja systemu dystrybucyjnego – Przedsiębiorstwo będące operatorem instalacji energetycznej obejmującej elektrownię kogeneracyjną i elektryczne systemy przesyłu zaopatrujące w energię ciepłą, w ciepłą wodę i w elektryczność najemców w osiedlu mieszkaniowym – Jednoczesna sprzedaż wytwarzanej energii elektrycznej – Uregulowanie krajowe zwalniające operatora takiej instalacji z obowiązków operatorów systemu dystrybucyjnego wynikających z tej dyrektywy)

(C/2025/368)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: ENGIE Deutschland GmbH

Druga strona postępowania: Landesregulierungsbehörde beim Sächsischen Staatsministerium für Wirtschaft, Arbeit und Verkehr

przy udziale: Zwickauer Energieversorgung GmbH, Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen

Sentencja

Artykuł 2 pkt 28 i 29 oraz art. 30–39 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniającej dyrektywę 2012/27/UE

należy interpretować w ten sposób, że:

stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, na podstawie którego obowiązki operatora systemu dystrybucyjnego nie dotyczą przedsiębiorstwa, które zamiast dotychczasowego systemu dystrybucji wznosi i eksploatuje instalację energetyczną do dostarczania energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowni kogeneracyjnej do kilku bloków mieszkalnych składających się z maksymalnie 200 wynajmowanych lokali mieszkalnych przy rocznej ilości przesyłanej energii na poziomie do 1 000 MWh, przy czym koszty wzniesienia i eksploatacji instalacji energetycznej ponoszą odbiorcy końcowi, najemcy tych lokali, a owo przedsiębiorstwo sprzedaje wytwarzaną energię elektryczną tym odbiorcom, jeżeli owa instalacja jest wykorzystywana do przesyłania energii elektrycznej wysokiego, średniego i niskiego napięcia w celu jej sprzedaży odbiorcom i jeżeli nie ma zastosowania żadne z wyraźnie przewidzianych we wspomnianej dyrektywie zwolnień lub odstępstw od tych obowiązków.

⁽¹⁾ Dz.U. C 286 z 14.8.2023.